

Økonomi- og indenrigsminister Simon Emil Ammitzbøll-Billes talepapir

Anledning	Åbent samråd i Social-, Indenrigs- og Børneudvalget med børne- og socialminister Mai Mercado
Dato / tid	Den 28. februar kl. 12.00-13.30
Talens varighed	Ca. 10,5 minutter
Sted	Social-, Indenrigs- og Børneudvalget

Børne- og socialminister Mai Mercado (K) er ligeledes kaldt i samråd.

Mai Mercado starter, hvorefter Simon Emil Ammitzbøll-Bille taler.

Det talte ord gælder

Samrådsspørgsmål S:

”Hvad vil ministrene gøre for at sikre mere helhedsorienterede og sammenhængende forløb (ift. både vejledning, støtte, hurtig sagsbehandling og hurtigt bevilget praktisk hjælp, der er fleksibel ift. stigende hjælpebehov) for borgere med hurtigt fremadskridende sygdomme som eksempelvis ALS, som – medregnet sagsbehandlingstiden af deres klagesager i Ankestyrelsen – samlet set ofte må vente meget længe på at få tilkendt den hjælp, de har behov for, og som tilmed ofte oplever store problemer med at få bevilget yderligere hjælp, når deres sygdom hurtigt forværres og deres hjælpebehov forøges?”

[Indledning – afgrænsning og fokus på sagsbehandlingstider]

Tak for invitationen til samrådet.

Som børne- og socialministeren har været inde på, er Ankestyrelsen organisatorisk placeret under Økonomi- og Indenrigsministeriet. Det betyder, at ministeriet har det overordnede ansvar for budget- og personaleforhold samt andre administrative forhold i Ankestyrelsen. Herunder har Økonomi- og Indenrigsministeriet ansvar for at føre tilsyn med, at Ankestyrelsen generelt har rimelige sagsbehandlingstider.

I forhold til at besvare spørgsmålet håber jeg, udvalget har forståelse for, at jeg *ikke* kan forholde mig til Ankestyrelsens konkrete afgørelser, da Ankestyrelsen jævnfør retssikkerhedsloven er uafhængig af instruktioner vedrørende de enkelte sagers behandling og afgørelse.

Det følger desuden af § 50, stk. 4, i retssikkerhedsloven, at Ankestyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed. Dermed har hverken Økonomi- og Indenrigsministeriet eller hvervgivende fagministerier kompetence til at efterprøve Ankestyrelsens afgørelser i enkeltsager, herunder klager over sagsbehandlingen. Det har alene domstolene og Folketingets Ombudsmand. Samtidig har jeg i kraft af hvervet som

økonomi- og indenrigsminister ikke instruktionsbeføjelse i forhold til kommunernes afgørelser og deres udmøntning af eksempelvis Serviceloven.

Resten af mit svar i dag vil derfor handle om, hvad jeg som økonomi- og Indenrigsminister generelt gør for at sikre en rimelig sagsbehandlingstid i Ankestyrelsen for borgere med hastigt fremadskridende sygdom. Sagsbehandlingstiderne optager mig meget, og derfor har jeg også set frem til drøftelsen i dag.

[Overlap med tidligere udvalgsspørgsmål]

Jeg skal gøre opmærksom på, at udvalget tidligere har stillet børne- og socialministeren spørgsmål vedrørende Ankestyrelsens sagsbehandlingstid og praksis i forbindelse med behandlingen af sager, hvor borgeren lider af en hastigt fremadskridende sygdom. Jeg har fået lov til at bidrage til børne- og socialministerens besvarelser af disse spørgsmål, og skal derfor beklage, hvis jeg kommer til at gentage mig selv i dag i forhold til børne- og socialministerens svar på udvalgets spørgsmål 244 og 245.

[Alle Ankestyrelsens sager er vigtige]

Ankestyrelsen behandler mere end 50.000 sager årligt. Jeg tror, vi kan være enige om, at *alle* Ankestyrelsens sager er vigtige sager,

ikke mindst for den enkelte borger, som venter på afklaring af den specifikke situation, vedkommende måtte stå i. Men det er helt åbenlyst særlige omstændigheder, der gør sig gældende for borgere, der lider af en hastigt fremadskridende sygdom.

[Sagsbehandlingstid er frustrerende, men fornuftshensyn nødvendige]

Lang sagsbehandlingstid er selvsagt dybt frustrerende – ikke mindst i køen ved en offentlig myndighed. Helt firkantet kan man sige, at jo kortere sagsbehandlingstiden i Ankestyrelsen er, jo bedre er det for borgerne, som går og venter på en afgørelse. I et lidt mere nuanceret perspektiv er der en række hensyn, vi samtidig skylder borgerne at tage i kampen for at minimere sagsbehandlingstiderne. For det første må kvaliteten af Ankestyrelsens afgørelser ikke kompromitteres. Borgerne har krav på rigtige afgørelser - og rigtige afgørelser kan indimellem tage tid. Derudover tilsiger almindelig sund fornuft, at vi også bliver nødt til at sikre, at Ankestyrelsens udgiftsniveau ikke skrider uhensigtsmæssigt.

[Ankestyrelsens praksis for hastebehandling af sager]

Når det kommer til borgere med hurtigt fremadskridende sygdomme eller borgere, som er i den terminale fase, er der i

sagens natur en helt særlig og akut grund til ofte at lade disse borgere komme allerforrest i køen til sagsbehandling. Det er forhold, som medfører, at Ankestyrelsen kan beslutte at hastebehandle borgernes sager. Det er i den forbindelse afgørende for Ankestyrelsens beslutning, om borgerens lidelse medfører, at borgeren har et stort hjælpebehov, som har indgribende betydning for borgerens hverdag, og der derfor er brug for en meget hurtig afklaring af borgerens klagesag.

Ankestyrelsen har oplyst, at det altid er en konkret vurdering, om der skal ske hastebehandling. I nogle tilfælde er der ikke behov for en afklaring inden for 14 dage, men blot at sagen behandles hurtigere end andre sager.

Ankestyrelsen har forklaret, at styrelsen sender et kvitteringsbrev til borgeren, når klagesagen modtages fra kommunen. I brevet fremgår det blandt andet, at borgerens sag behandles hurtigst muligt, og Ankestyrelsens forventede sagsbehandlingstid er anført.

Nogle gange har borgeren eller kommunen allerede i forbindelse med indsendelse af klagesagen anmodet om hastebehandling. Ankestyrelsens procedure i en sådan situation er, at der efter en indledende visitation af sagen sker en hurtig advisering af det

relevante fagkontor om anmodningen. Herefter tager fagkontoret straks stilling til, om der er grundlag for hastebehandling og svarer på anmodningen. I svaret oplyser Ankestyrelsen den forventede sagsbehandlingstid.

Ankestyrelsen har oplyst, at der ikke foretages en særskilt registrering af, hvor ofte muligheden for hastebehandling af klagesager anvendes. Det er imidlertid Ankestyrelsens vurdering, at ca. 20 sager på voksenhandicapområdet bliver hastebehandlet hvert år som følge af borgeres hastigt fremadskridende sygdom.

Ankestyrelsen har desuden oplyst, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for sager, som bliver hastebehandlet, er omkring 5 til 14 dage, medmindre Ankestyrelsen er nødt til at indhente yderligere oplysninger i sagen fra borgeren eller kommunen, eller borgeren anmoder om udsættelse af sagen.

Endelig har Ankestyrelsen oplyst, at Ankestyrelsens praksis om hastebehandling går mange år tilbage og efter Ankestyrelsens opfattelse er i overensstemmelse med god forvaltningsskik, idet en myndighed skal sikre en hurtig sagsbehandling, så formålet med hjælpen ikke forspildes.

Det er klart, at såvel borgere som kommuner skal være oplyst om muligheden for at anmode Ankestyrelsen om hastebehandling.

Her har jeg noteret mig, at borgerne kan læse om muligheden for hastebehandling på Ankestyrelsens hjemmeside. Det fremgår ligeledes af Ankestyrelsens vejledning til kommunerne om udfyldelse af Ankestyrelsens web-ankeskema, at det kan angives, hvis klagen haster, hvis der er oplysninger om hastigt fremadskridende lidelser eller andet, Ankestyrelsen skal være opmærksom på ved behandling af sagen.

[Sagsbehandlingstiden for hastesager synes ikke urimelig]

Borgere, som er ramt af hurtigt fremadskridende sygdom, er unægtelig mærket af en ganske forfærdelig situation. Jeg har stor forståelse for, at disse omstændigheder gør ventetiden på en afgørelse fra Ankestyrelsen særligt generende for borgeren. Men uagtet de skærpede omstændigheder, *skal* der tages nødvendige hensyn til kvaliteten af Ankestyrelsens afgørelser.

Alt i alt har Ankestyrelsen oplyst mig om en generel praksis og sagsbehandlingstid for borgere med en hurtigt fremadskridende sygdom, som jeg synes, lyder fornuftig.

[Generelt høje sagsbehandlingstider i Ankestyrelsen]

Når det er sagt, er jeg bekendt med, at Ankestyrelsen gennem en længere periode generelt har været udfordret på de generelle sagsbehandlingstider, og at dette faktum har været almindeligt kendt – ikke mindst hos Rigsrevisionen og Folketingets Ombudsmand. Der har været flere årsager til de relativt høje sagsbehandlingstider, som jeg ikke vil trætte udvalget med. Når jeg igen understreger, at jeg prioriterer nedbringelsen af sagsbehandlingstiderne i Ankestyrelsen højt, kan jeg underbygge det med, at jeg har arbejdet aktivt for og således medvirket til, at Ankestyrelsen på finansloven for 2019 har fået en merbevilling på 35 mio. kr., som netop er målrettet nedbringelse af sagsbehandlingstiderne. Derudover pågår der i øjeblikket en budgetanalyse af Ankestyrelsen, som har til formål at finde det rette bevillingsniveau, som sikrer, at Ankestyrelsens sagsbehandlingstider bliver nedbragt inden for en kortere årrække. Min forventning er, at Ankestyrelsen dermed kan få bugt med for lange sagsbehandlingstider – en gang for alle. Konkret sigtes der mod, at Ankestyrelsen gradvist nedbringer den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på størstedelen af det bevillingsfinansierede område, det vil sige kommunale sociale og beskæftigelsessager, fra 21 uger i 2018 til 13 uger i 2022. Derudover skal der indføres et loft over sagsbehandlingstiden for

visse forsørgelsesydelse på maksimalt 10 uger, og endelig skal alle sager om klager over kommuner og regioners afgørelser om aktindsigt behandles inden for som udgangspunkt 20 arbejdsdage.

[Ankestyrelsen skal altid arbejde for optimering]

Når det er slået fast, mener jeg samtidig, at Ankestyrelsen, såvel som alle andre offentlige institutioner, altid og fortsat skal sigte mod og arbejde for at blive bedre og mere effektive inden for rammerne af Ankestyrelsens formål og bevilling – ikke mindst i takt med nye teknologiske landvindinger. Det fokus fremgår og fastholdes eksempelvis gennem den resultatplan, som årligt indgås mellem departementet og Ankestyrelsen.

[Afslutning]

Jeg håber, at jeg hermed har givet udvalget et indblik i forholdene omkring Ankestyrelsens sagsbehandling for borgere med hastigt fremadskridende sygdomme. Jeg ser frem til en god og konstruktiv dialog.

Tak for ordet.